

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Перник, 12 февруари 2015г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Перник, в открито съдебно заседание проведено на двадесет и трети януари през две хиляди и петнадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

При участието на секретар И.И. по докладваното от съдията Георгиева административно дело № 786 по описа за 2014г. на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от ЗУТ и е образувано по жалбата на Е.Е.К.-*** против заповед № ДК-10-ЮЗР-148 от 25.09.2014 г. на началника на РДНСК, Югозападен район. Със заповедта е отхвърлена като неоснователна жалба вх. № 14/ТР-2898 от 21.07.2014г. подадена от г-жа К.-С. и е оставено в сила разрешение за строеж № 346 от 08.08.2006г. издадено от главен архитект на община Перник за строеж: “Гараж и преустройство на покрив на жилищни помещения” на името на А.И.Н.

В жалбата се твърди, че обжалваната заповед е неправилна и незаконосъобразна. Излагат се съображения, за това, че имотът, за който е издадено разрешението за строеж не е изключителна собственост на жалбоподателя, поради което останалите съсобственици на имота не са дали съгласие и не е подписан договор в нотариална форма за издаване на разрешението за строеж. В съдебно заседание пълномощника на жалбоподателката моли да бъде уважена изцяло подадената жалба и да се отмени оспорената заповед като неправилна, незаконосъобразна и необоснована. Претендира направените по делото разноси. В писмени бележки доразвива доводи за незаконосъобразност на акта.

Ответникът по жалбата - началник РДНСК, ЮЗР, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата, като моли същата да бъде отхвърлена, респективно да се потвърди обжалваната заповед като правилна и законосъобразна. Представя писмени бележки.

Заинтересованата страна–А.И.Н., чрез пълномощника си излага съображения за неоснователност на жалбата и моли съда да остави без разглеждане подадената жалба като недопустима и да прекрати производството по делото. Сочи, че производството пред административния орган е започнало по недопустима жалба, а именно просрочена такава, подадена извън рамките на законоустановения срок срещу оспореното разрешение за строеж. Твърди, че след като административният орган се е произнесъл по недопустима жалба, то и обжалването по настоящото дело е недопустимо и следва съдебното производство да се прекрати. Алтернативно моли съда да приеме, че жалбата е неоснователна и да я отхвърли като потвърди оспорената заповед на началника на РДНСК, ЮЗР. Претендира направените по делото разноси.

Заинтересованите страни-главен архитект на община Перник, И.Н.М., Р.П.Т. и М.Н.М., редовно призовани не изразяват становище по жалбата.

Заинтересованите страни-С.Б.К. и Б.Е.К. чрез пълномощника си изразяват доводи за основателност на жалбата.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Началото на административното производство е поставено с издаването на разрешение за строеж № 346 от 08.08.2006г. за "Гараж и преустройство на покрив на жилищни помещения с РЗП-98.14кв.м., находящ се в УПИ IX-4435, кв. 328 по плана на гр. *** за жилищно строителство, издадено въз основа на одобрен проект, с възложител заинтересованата страна А.И.Н..

Видно от удостоверение изх. № 13/ТР-5894 от 11.12.2013г. изходящо от общ. Перник УПИ IX-4435, кв. 328 по действащия план на гр. Перник е идентичен с УПИ XII-3052 и УПИ XXI-3052, кв. 117а по отменения план на гр. Перник. Съгласно нотариален акт № 40, дело № 993/1994г. за покупко-продажба на недвижим имот Е.Г.К. е придобил собствеността върху 133 идеални части от 265 от дворното място върху което е построена жилищна сграда и представляващо парцел XII-3052, кв. 117а по отменения план на гр. Перник. Съгласно удостоверение за наследници негови наследници са настоящата жалбоподателка и заинтересованите страни С.Б.К. и Б.Е.К..

Съгласно нотариален акт № 133, нд №2244/1974г. за покупко продажба на недвижим имот Н. М. Т. е придобил собствеността върху празно дворно урегулирано място от 230кв.м и представляващо парцел XXI-3052, в кв. 117а по отменения план на гр. Перник. Същият е починал 2004г. и видно от удостоверение за наследници негови наследници са заинтересованите страни И.Н.М., Р.П.Т. и М.Н.М..

Видно от нотариален акт № 123, дело № 331 от 30.11.2005г. за покупко-продажба на недвижим имот А.Н. е придобил собствеността върху ¼ идеална част от УПИ с площ от 508кв.м., съставляващ парцел IX-4435, в кв. 328 по действащия план на гр. Перник утвърден със Заповед № 1822 от 31.08.1993г. на Кмета на община Перник, ведно с построената в югоизточната част на имота масивна жилищна сграда със РЗП 57.60кв. м. и таван от 45 кв. м. и мазе.

С жалба депозирана в община Перник с вх. № 14/ТР-2898 от 21.07.2014г. жалбоподателката е оспорила разрешение за строеж № 346 от 08.08.2006г. издадено на името на А.Н. чрез административния орган до началника на РДНСК, ЮЗР.

Община Перник с придружително писмо изх. № 14/ТР-2898 от 01.08.20014г. е окомплектовала преписката по жалбата срещу разрешението за строеж и с вх. № П 459-14-01-126 от 05.08.2014г. административната преписка е постъпила при компетентния орган. С писмо изх. № П459-14-00-485 от 14.08.2014г. са изискани допълнително данни от община Перник във връзка с разрешението за строеж и на 21.08.2014г. е постъпил отговор по тях.

Последвало е издаването на обжалвана заповед № ДК-10-ЮЗР148 от 25.09.2014г. на началника на РДНСК, ЮЗР, с която е отхвърлил подадената от Е.К.-С. жалба и е оставил в сила разрешение за строеж № 346 от 08.08.2006г.. Заповедта е редовно връчена на жалбоподателката по пощата с обратна разписка, като в законоустановения 14 – дневен срок същата е упражнила правото си на жалба.

Въз основа на тази фактическа обстановка, от правна страна съдът прави следните изводи:

Съдът намира за неоснователно направеното от пълномощника на заинтересованата страна искане, за прекратяване на производството по делото поради просрочие на жалбата пред административния орган. Произнасянето на административния орган по недопустима жалба би довело до незаконосъобразност на постановения от него административен акт, но не и до недопустимост на обжалването пред съда. Жалбата, с която е сезиран съда е подадена от адресата на оспорената

заповед, който има правен интерес от обжалването и в 14 – дневния законоустановен срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, но не по изложените в нея съображения.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен за това орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона. Извън правомощията на съда е да преценява целесъобразността на административния акт.

Обжалвания административен акт е постановен при липса на компетентност, поради което се явява нищожен. Това е така, поради следните съображения:

За да бъде законосъобразен на първо място административният акт трябва да бъде издаден от компетентен орган. Компетентността следва да бъде териториална, материална и времева.

Компетентността на административния орган да осъществява административен контрол е уредена в чл. 216 от ЗУТ, който предвижда, че разрешенията за строеж, издадени от главните архитекти на общините не подлежат на пряко обжалване по съдебен ред. Тези актове, съгласно ал. 2, подлежат на обжалване по законосъобразност пред началниците на регионалните дирекции за национален строителен контрол. Началникът на съответната РДНСК се произнася с мотивирана заповед по основателността на подадената жалба, след преценка на нейната допустимост в 15-дневен срок от постъпването ѝ. Със заповедта си началникът на РДНСК може да отмени изцяло или отчасти обжалвания акт, или да отхвърли жалбата, като остави в сила обжалвания акт. Началникът на РДНСК ЮЗР е отхвърлил жалбата и потвърдил атакуваното пред него строително разрешение и в този смисъл е действал с оглед предоставените му по закон правомощия.

Компетентността на административния орган представлява кръга от въпроси от сферата на изпълнителната власт, които той едновременно е овластен и задължен да решава. Той може да действа само въз основа на закона и в рамките на правомощията си, като когато тези правомощия са ограничени с изрично посочен срок той следва да бъде спазван.

При произнасянето си административния орган не е спазил указания в закона срок. Съгласно разпоредбата на чл. 216, ал. 7 от ЗУТ срокът за произнасяне на началника на РДНСК или упълномощеното длъжностно лице е 15 дни от датата на постъпване на жалбата или протеста заедно с административната преписка по издаване на обжалвания акт. Видно от данните по делото жалбата и преписката е изпратена на органа с писмо изх. № 14/ТР-2898 от 01.08.20014г. и е получено с вх. № П 459-14-01-126 от 05.08.2014г.. С писмо изх. № П459-14-00-485 от 14.08.2014г. са изискани допълнително данни от община Перник във връзка с разрешението за строеж и на 21.08.2014г. е постъпил отговор по тях. Следователно началникът на РДНСК, ЮЗР е следвало да се произнесе в законоустановения 15-дневен срок, който е изтекъл на 04.09.2014г.. Оспорената заповед е издадена едва на 25.09.2014г. – двадесет дни по-късно. По делото липсват индиции след 14.08.2014г. компетентния орган да е изисквал други доказателства за попълване на преписката, нито има данни жалбата, с която е бил сезиран да е оставяна без движение. Тези факти не се спорят между страните.

С оглед на това законовият текст поставя преклузивен срок от 15 дни за контролиращия административен орган да се произнесе. След като не е спазен посочения в чл. 216, ал. 7 от ЗУТ срок е формиран мълчалив отказ за произнасяне по жалбата на г-жа К.-С.. За административния орган е преклудирана възможността да се произнесе след този срок. След като не е налице обжалване на мълчалив отказ, той е

влязъл в сила и всеки акт постановен след това е повторно произнасяне по един вече разгледан от административния орган въпрос. Същият не разполага с възможност да разгледа жалбата срещу строителното разрешение, тъй като законовата му възможност надлежно да осъществи административен контрол е погасена с изтичане на петнадесет дневния срок. Като се е произнесъл по жалбата, след като е изтекъл законовия срок за това Началникът на РДНСК, ЮЗР е постановил нищожен административен акт и нищожността на същия следва да бъде прогласена. Действията на административния орган извън предоставената му компетентност по време са нищожни-не пораждаат никакви правни последици. Липсата на компетентност, в която и да е от нейните форми-териториална, материална и времева, е едно от безспорните основания за нищожност на административния акт. В тази насока е цялата съдебна практика, както на регионалните административни съдилища, така и на Върховния административен съд, а именно, че непроизнасянето на контролиращия административен орган – началникът на съответната РДНСК в прекузивния 15-дневен срок от постъпване на жалбата формира мълчалив отказ от произнасяне, а последвалата го заповед е постановена в нарушение на процесуалните правила. В това производство началникът на РДНСК действа като специализиран контролен орган, създаден по силата на закона, а не като горестоящ орган спрямо главния архитект, тъй като те не са в отношение на субординация. Поради това срокът по чл. 216, ал. 7 от ЗУТ е преклузивен, а не инструктивен. Този срок не може да бъде спиран или прекратяван, защото законът не е предвидил такава възможност.

Само на това основание, настоящият състав на Административен съд – Перник приема, че оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна, защото е издадена в нарушение на процесуалните правила. Решаващия състав намира, че следва да отбележи и следващо съществено нарушение. Следва да се отбележи, че контролиращия орган е приел жалбата за неоснователна, но допустима по признак - заинтересованост, с оглед на което следва да бъде разгледан и въпроса за заинтересованост. Право да обжалват разрешенията за строеж, респективно актове за узаконяване имат само лицата по чл. 149, ал. 2 от ЗУТ. Категориите заинтересовани субекти обхващат случаите на нов строеж, пристрояване или надстрояване на заварен строеж-т. 1 от ЗУТ; при преустройство и промяна на предназначението на заварен строеж - лицата по чл. 38, ал.3 и ал.4 и чл. 39, ал.2 от ЗУТ и такива по т.3. Контролиращия орган се е задоволил да посочи единствено, че жалбоподателката е заинтересовано лице по чл. 149, ал. 2 от ЗУТ без да конкретизира в коя хипотеза попада, с оглед което изводът му за преценка в коя от хипотезите на чл. 149, ал. 2 от ЗУТ попада жалбоподателката е без мотиви, което е съществено нарушение на формата на акта. Нито изслушаната съдебно-техническа експертиза, нито показанията на разпитаните по делото свидетели биха могли да заместят волята на контролиращия орган от една страна, а от друга липсва правна възможност съдът да провери волята на органа. В случая издаденото разрешение за строеж е с титул за преустройство на заварена жилищна сграда, при което се изисква съгласие от собствениците на сградата съгласно чл. 38, ал. 4 от ЗУТ. Жалбоподателката не твърди, а и видно от представените нотариални актове не притежава право на собственост в сградата, поради което остава неясно в коя от хипотезите на заинтересовано лице е попаднала жалбоподателката според органа.

Въз основа на изложеното състава намира, че тези основни и тежки недостатъци на административният акт са основание да бъде прогласена неговата нищожност. Нищожността на административния акт е форма на недействителност, поради което той се дисквалифицира като властническо волеизявление и въобще като юридически акт и се третира от правото като несъществуващ. Поради тези съображения заповед № ДК-

10-ЮЗР-148/25.09.2014г. на Началник РДНСК, ЮЗР не може да породи, измени или погаси никакви правни последици, а съда има задължение при констатираните пороци да прогласи нищожност.

При този изход на делото, на основание чл.143, ал.1 от АПК, в тежест на ответника по жалбата – Началник сектор РДНСК, Югозападен район са направени от жалбоподателката разноси в производството в размер общо на 410 лв., в това число – 10 лв. заплатена държавна такса, 150 лв., заплатен хонорар за изготвяне на експертиза и 250 лв. заплатено възнаграждение за един адвокат.

В съдебното производство пред съда конституираната заинтересована страна А.Н. се представлява от адвокат. Представен е договор за правна защита, който съдържа необходимите реквизити и е надлежно доказателство за направени разноси в производството. При този изход на спора разносите направени и от заинтересованата страна по делото са в тежест на ответника, тъй като репарирането им произтича от неоснователно предизвикания правен спор, започнал въз основа на един незаконосъобразно постановен индивидуален административен акт. РДНСК, ЮЗР следва да възстанови от бюджета си направените разноси и на А.Н. за сумата от 300 лв., заплатено възнаграждение за един адвокат съгласно договор за правна помощ и съдействие № 836 от 02.12.2014г..

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, съдия при Административен съд – Перник

Р Е Ш И :

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на заповед № ДК-10-ЮЗР-148/25.09.2014г. на Началник РДНСК, Югозападен район.

ОСЪЖДА РДНСК, Югозападен район да заплати на Е.Е.К.-С.,*** направени по делото разноси в размер на 410 лева.

ОСЪЖДА РДНСК, Югозападен район да заплати на А.И.Н., с ЕГН *****,*** направени по делото разноси в размер на 300 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:/п/